

האם נבחרה אורה נמיר לתפקידה כיושב ראש ועדת החינוך של הכנסת או מונתה?

כיצד חזרה ישראל למישור "הח לוקה"

ומה הם הקריטריונים "להגזמה" * מי מבין את שפת הכוח

המצעד של גבע ומצונע

דב גויחבסקי:

דוח חקירה? או בקיצור, כיצד יתרגם שר הביטחון למיספרים, את ההגדרות מעל המ- צופה, הגזמה, הפרזה, פישול וכיו"ב.

אמון רבינשטיין:

לבטל את הצנזורה

תקדים חמור זה, הצעד הבלתי נסבל של פטיל סאטירה פוליטית מטעמים שהם עצמם פסולים, ירד עלינו בתקופה בה מתמודדת יש- ראל, מבית ומחוץ, על נפשה ועל דמותה. מבית, תשפיע החלטת המועצה על החרפת אי-הסובלנות ותגביר את המחנק שבו חי חלק ניכר מהציבור הישראלי הנאור. מחוץ, תחמיר החלטה האנטי-דמוקרטית זו את די-

שואל צדקיה:

מי מבין את שפת הכוח

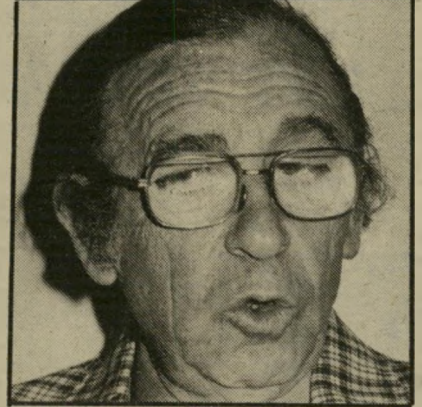
אפשר שעדות-המזרח בארץ נהנים מן הכת- רים הללו שקשרו לראשיהם. אני מטיל ספק בכך. מה שנותר לי, כספרדי, במיגרת מא- בקי לטיהור שמי, הוא להכריז מעל כל הצ- ריחים וראשי הגגות: אינני סוגד לכות, אני מעדיף מנהיג חכם על פני מנהיג חזק (גם גול- דה נחשבה לחוקה, אבל המיטה עלינו אסו- נות). אני אמנם מכיר את הערבים, כמו כל אחד אחר, אך יש ביניהם כאלה המבינים שפה אחרת, כמו שבקירבנו מהלכים כאלה המבינים את שפתו של הכוח בלבד. ומעל לכל: אנא, אל תעשו אותי ואת שכמותי אבק אדם. אל תציגוני כמי שנהג לעלות על הב- ריקדות, לשיר שירי תהילה למלחמה, מרו- צץ-גולגלות פוטנציאלי של עוכרי ישראל ל- מיניהם ואוכלי-ישראליים לתיאבון.

זהו עלבון שקשה לעבור עליו לסדר-היום. הרבה משום שטופלים אותו על קהילה שלמה על לא עוול בכפה, ועוד יותר משום שמלאכה זו נעשית בידי אלה האמורים דווקא לייצג את הקהילה הזו. זה רק מחוק את יסודות הבלוף הגדול, ההולך וקונה לו אחיזה באורח- מחשבתם של ישראלים רבים ומשקטים זרים כאחד, לאמור: הספרדים, מעצם טיבם, אור- חם וריבעם. שונאי ערבים הם. וכל מי שישי- מיע באוונטיהם את מנגינת ה"עליהם", יוכה מייד בתמיכתם. תמיכה זו יכולה להיחשב כמנוחת בכיסם עד קץ כל הדורות. האגדה הזו, שיש בה כמה גרעיני אמת, הולכת ובונה את עצמה מכוחה שלה, מכוח תנופתה.

דבר "28.10.1982"

בסוקי השבוע

- חתן פרס-נובל לספרות, גברי- אל גרסיה מארקס: "אילו היה קיים פרס- נובל למוות, מנחם בגין עצמו ורובו המיק- צועי, איראל שרון, היו זוכים בו השנה ללא עוררין".
המחזאי יהושע סובול: "מדוע החליטה ועדת-החקירה לחקור את אריק בדי- לתים פתוחות? אתה הייתי נסגר איתו לבד בחדר?".
העיתונאי עמוס קלין: "אילו הייתי משרד-התיירות, נוכח השפל שפקד את הענף, הייתי מיעד סיסמה: בואו לישראל, שם תוכלו לראות במו עיניכם איך מתחיל הפא- שיוז'ם".
ה"כ הליברלים, יהודה פרח: "אמרו לי שזה פשע שאיש כמוני לא יהיה שר".
ראש אגף כוח-אדם ב"אד-על", איתן רוזנמן: "לא מתאים לי להיות פעיל במפלגה הליברלית דווקא. למה? כי יש שם הרבה אנשים שמונעים ואקדמאים!".
הפרופסור הנס קרייטטר: "צריך לדעת שהבעיה העיקרית של המערך אינה ניה- הולית, אלא שימרון פרס, שדמותו אינה מת- אימה לדפוסים פסיכולוגיים כלשהו, היכולים לזכות בחד רחב ועמוק".
ח"כ הרוח, מאיר שימברית: "אני אף פעם לא קשרתי את דיעתי האידיאולוגיות במיגרת התקשורת למפלגה זו או אחרת".
העיתונאי יהונתן גפן על יושב-ראש המועצה לביקורת סרטים ומחזות: "הרות אינה רק מפלגה. הרות זו האפשרות שלנו להתחיל בלי (הרשע) יוסטמן".
ח"כ"ד: "בארץ הזאת, בשעה הזאת, אין מיותר ממך, יוסטמן".
עורך-הדף אהרון פאפו, על חב- רי לסיעת לעם. אהוד אולמרט. שתקף אותו מעל בימת הכנסת: "אינני נוהג בפוליטיקה כחיה טורפת".

הנס קרייטטר

מויה השלימי של ישראל כמדינה הניתקת והולכת מהמכנה המשותף של העולם החופ- שי.

צריך אפוא לבטל את הצנזורה המוקדמת על מחזות ולהשוות את דיניה של ישראל ואת נוהגיה לאלה של מדינות מתקנות. אין פירוש הדבר שהכל הפקר: תמיד ניתן להעי- מיד לדיון, לאחר מעשה, מי עובר על החוק ומציג, באמצעות הצגה תיאטרלית, פורנו- גרפיה, הסתה וכיוצא באלה מעשים אסו- רים. אך צנזורה מוקדמת על תיאטרון - ה' מופקדת בידי אנשים כמו מר יוסטמן - אין לה מקום בישראל.

הארץ "28.10.1982"

מנחם הכהן:

לך לך לאדוץ

לך, לך מארצך, לך לך ממולדתך, לך לך מבית אביך, לך לך אל ארץ הארזים, לך לך לעשות סדר חדש, לך לך - - -
לשבור את ההסתדרות, לחנך את העיתו- נות, לשכתב את ההיסטוריה, לפרק את אל- על, לפזר את ההפגנות, לצנן את הכהונה ולקפל את הדגל.
להשתיק את האופוזיציה, לסגור את הבר- זים, לנתק את היחסים, להדק את הכיתור, להשמיט את הקרקע, לטרטר את הצבא, להניף את הגרון, לשחרר את השד, להפסיק את המים ולכבות את החשמל.
לצמצם את הסובסידיות, לקעקע את הי- סודות, לבקע את האוניברסיטאות, לנענע את העמודים, לקרקע את המוססים, להעיף את השמאלנים ולהשמיץ את הסופרים.
למרוח את ההחלטות, למתוח את העצי- בים, לנתח את הרופאים, לפלג את העם, לל- כד את הליכוד, להנמיך את הרדיו, להגיש את החשבון, לאכול את עצמנו ולשעבד את המחר.

ידיעות אחרונות "28.10.1982"

אין כל ספק, כמובן, שכל מיני חורציי- לשון שמאלנים וסתם עוכרי-ישראל וסוכני אש"ף כובקקים, הם וחבריהם יציעו הצעות משלהם לגבי המיצעד. מכירים אותם. הם יציעו שבמיצעד יצעדו באון החטיבה שלא גויסה, והחטיבה שאיבדה את מפקדה, והק- צונה שאמרה לשר-הביטחון מה שאמרה לו, וכי במיצעד יצעדו במירווח-ביטחון הולם ביי- ניהם, הכוחות הבלבנוניים, שיופדו היטב היטב מיתדות הדרוים שלנו, וכי במיצעד יצעד גם שלל הווידיאו והסטריאו והטלפונים מלבנון, וכך הלאה והלאה.

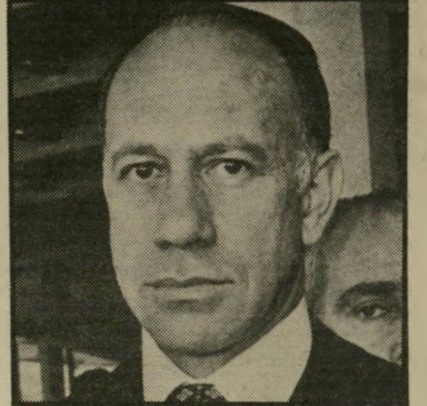
זה ברור שההצעות האלה תבואנה. בדיוק כשם שכל מרעילי-הבארות האלה יעלו הצ- עות אי-ספור לאיוש התפקידים שמיצעד צב- אי כרוך בהם - האלוף שלא יהיה רמטכ"ל, ותאיל מצנע, אלימ (פיל) אלי גבע, ואלים י. וכל האחרים.

ידיעות אחרונות "29.10.82"

יעקב לוינסון:

סם לארדי הסלכלה

המשק הישראלי ממשיך לתפקד בין להטי הייסור בבורסה לבין סחוריי האינפלציה וגר-

יעקב לוינסון

לש בביטחה למעמקי החוב הלאומי החיצו- ני, העלולים להביאו חס ושלום אל יום-הדין. דבר זה מתרחש בשל הסם היומיומי המוץ- רב אל ורדי הכלכלה הלאומית על חש- בון התמיכה החיצונית, "טוב לכולם" ואיש אינו שם ליבו לכך שהסם הזה לא רק שאינו תחליף לתזונה ממש, אלא שהגוף עלול לק- רוס ושכולם ישלמו את מחיר ההווה החור- לפת.

החמור מכל: אובדן הצלם הערכי של יש- ראל בתוכה ומחוצה לה. שכן, ישראל חזרה למישור "החלוקה": ביקוש גבוה ומלות היצוגיים, המשמשים לצריכה ולא להשקעה. בעוד שבוודדים שונים עודם טורחים בייצור ופיתוח, פועל הורם הכללי בכיוון של "אכול רשתה" ומה לנו המחיר.

מעריב "29.10.1982"

אפרים סידון:

הגזמה, הפרכה, פישול

"הפלגנות הגיומ", אמר הרמטכ"ל שעה ש- דיווח לראשונה לשרוננו על מאורעות צברה ושהתילא. ועניין זה של הגזמה, הוא שבילבל והביך את שר-הביטחון. שהרי מהם הקריטריו- נים לקביעת הגזמה? ומה בין הגזמה בהשחר- ללויות הפלאגנות ובין הפרזה? מהו קו ההרג אשר לפיו נקבעות הפלאגנות והסתיות? ומהו התקן שלו היה נשמר, היו נמנעות אותן ועי-